

Ἀποχειριστικῆς προσφώνου πρὸς τὸν Α. Ἐξοχό-
τητα τὸν Κύριον Κύριον Τεόφριτον Λαμπάριν, γραμματῆ-
ν τῆς Α. Μ. τῆς βασιλείας τῶν Ἑλλήνων Ὁθμῶν καὶ ὑψι-
στῆν τοῦ Ἑδικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε Κύριε!!

Ἡ ἀπαμύζου ρητορικῆς

δοξάμειος ὁμιλία ὑμῶν βαδύτατα συνεκίνησαν τὰς ἡμε-
τέρας ψυχὰς μετευρίσασθαι εἰς τὴν ἀγνωστον καὶ ὁσε-
ρῶδη κόσμον πῆρῃ τροφῇ πνευματικῆς καὶ δέας ἀν-
δροσύας. Ἡ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἀναστροφὴ τῆς ὤψεως
ἐξοχώτου δὲ κατὰσχῇ τὰς ὠραιότερας σελίδας τοῦ
βίου τῶν θαυμάτων, καὶ ἡ ἀνάμνησις δὲ εἶναι ἐν ταῖς καρ-
δίαις ἡλικία καὶ εὐφρόσυνος. Ἡ θαυματοειδὴς ποδία, ἡ πορ-
φυροπῶγος, ὅσῃς ἀκούεται ἡ ἐν τῇ ἱερᾷ διδασκαλίᾳ
μνημονεύεται, ὅτε πεπεισμένοι, διὰ βαδύτατα δὲ ἐγγίξῃ
τὰς χορδὰς τῆς καρδίας, καὶ δὲ ἀνακαλῇ ἐν τῇ μνή-
μῃ τὴν ὤψιν, ἀνάμνησιν, ἥντιν ἐκαστος ἀγνωστον
καὶ ἀγνώστου ^{δὲ ἀκατήρητον} ἀπὸ τῆς γῆρας τοῦ ἐπερχομένου χρόνου
ὡς ἱερὸν τι κεκμήριον ὑπερκοσμοῦ ἀξίας. ὁ δὲ θαυμα-
σινὸς ἀσκήρ, τιμωτάτος ἡμῶν διὰ τὴν καθόλου ἱστορικὴν
αὐτοῦ καὶ σοφιστικὴν ἀξίαν, δὲ ὑπομνηστικὴ, διὰ ὅ-
μως πρῶτος διηγοίξαι τοὺς ἡμετέρους ὁδοιποροὺς πρὸς
τὴν ἱστορίαν τῶν εὐαγίων τῆς ἐκκλησίας χρόνως· δι-
ὅμως πρῶτος ἐδιδάξατε ἡμῶν, πόσον ἱερὸν κεκμήριον
εἶναι διὰ τὰ θαύματα ὁ πρῶτος ἀσκήρ· διὰ ὅμως πρῶτος

μετὰ δερμοῦ ὀρθοπευτικοῦ ξύλου ὑπεξεκαύσατε πρὸς
τὰς ἱερὰς παραδόσεις τὸν δειὸν τῆς πίστεως ἔρωτα
ἐνθάδε. διὸ ὑμεῖς πρῶτον εἰδείξατε ἀγάπην καὶ φιλίαν
πρὸς ^{ἐκείνους} οὓς ἐκζητοῦσθε τοῦ Θυατερίου καὶ
ἀρχαίου. εἶδε! ἡ παροδουσία τοῦ Κυρίου δύναμις
ναὶ καδομένη πάντοτε τὰ διαθήματα ὑμῶν εἰς τόπον
καὶ ὑψυγόν ~~ὄρα~~ ἔργον, δι' οὗ ^{συνεχίζετε} ~~ἐν τῇ~~ ^{ἐν τῇ} ~~ἐν τῇ~~
~~ἐν τῇ~~ πεποιησμένη κόσμῳ τὰς εὐαγγελικὰς παραδόσεις τῆς
ἐκκλησίας ἑλληνικῆς ροῆς καὶ τιμᾶτε αὐτὴν ἐνώπιον
τοῦ ξένου πεποιησμένου κόσμου, ἐπαξίως γέροντες
τὸν τίτλον τοῦ σοφοῦ! Ἐπειδὴ δὲ ἡ συμφορά σιγῆς
τοῦ χωρισμοῦ ἐγγίζει, ἀπέδρατε ἔχοντες πάντοτε ἐν
νῷ, διὸ πτωχὸς μὲν εἰς μέσα προύτσος δὲ εἰς ὑψυγὰ
ἀποδείκνυται Θυατερίου γὰρ, οἱ προύχοντες, οἱ διδά-
σκαλοι αὐτοῦ, πᾶσα τέχνη καὶ ἡλικία, μετ' ἰδίως στοργῇ
δὲ ἀναγέρη ἀείποτε περὶ τοῦ ὀνόματος ὑμῶν,
καὶ ἀδίκαιτος ἐπιδομία καὶ μέγας τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ πόθος δὲ στρέφεται πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, πρὸς
ὃ δὲ νομίζει, ὅτι δὲ προβάλλη εἰς εὐφρανῆς ὑμῶν μορ-
φή. ὁρίαν δὲ καὶ μόνον παράκλησιν ἀπευδύνατε ὑμῶν
κατὰ ταύτην τὴν ἱερὰν σιγῇν ὃ γὰρ τῶν Θυ-
ατέρων: μὴ πάσσοι δέ ποτε νὰ μηνιοτεύηται αὐτοῦ,
ὥς καὶ οὕτως οὐδέποτε δὲ ἐπυγάθηται ὑμῶν.

Γένοιτο!!

Ἐν Ἀξαρῖ (Θυατέρων) τῇ 24ῃ ἑβρῖου 1906
Χρ. Ν. Παπαδουλάς